

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/59/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718201258
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8718201258.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. a JUDr. Anny Kovaľovej, PhD. v právnej veci žalobkyne: Ing. Z. C., rod. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Ul. Z. XXXX/XX, XXX XX S., zastúpená: Hudzík & Partners s.r.o., so sídlom Mnoheľova 830/15, 058 01 Poprad, IČO: 47 251 654, proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená Okresným úradom Prešov, Námestie mieru 3, 080 01 Prešov, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č.k. 12C/11/2018-240 zo dňa 26. apríla 2023 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Poprad č.k. 12C/11/2018-245 zo dňa 26. apríla 2023, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v spojení s opravným uznesením.

Žalobkyňa nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému sa ich náhrada nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre Okres E., Obec X., k.ú. X., a to parcela č. XXX o výmere 494 m² zastavané plochy a nádvoria a parcela č. XXX o výmere 49 m² zastavané plochy a nádvoria. Druhým výrokom súd prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného hnuťelné veci a to: osobné motorové vozidlo zn. Z., VIN: A EČV: S. XXX C., trezor, kožuchový kabát, kožená bunda, 1 náramok zo zlata v dĺžke 22 cm, 4 ks náramkové hodinky, jedna zlatá retiazka s príveskom so znamením raka ako aj kľúče od auta a doklady. Tretím výrokom súd prikázal byt č. XXX na X. poschodí bytového domu, súpisné číslo XXXX/XX a podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve XXXX/XXXXXXXX zapísaných na LV č. XXXX pre okres S., obec S., k.ú. S. do podielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného a to každému v podiele 1 k celku. V poradí štvrtým výrokom uložil žalobkyni povinnosť vyplatiť žalovanému na vyrovnanie jeho spoluvlastníckeho podielu sumu 25.650,- eur a to do 6. mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Ďalej vyslovil, že trovy konania stranám nepriznáva.

2. Opravným uznesením č.k. 12C/11/2018-245 zo dňa 26. apríla 2023 súd prvej inštancie opravil výrok IV. Rozsudku Okresného súdu Poprad sp.zn. 12C/11/2018-240 zo dňa 26.04.2023 tak, že správne má znieť: „IV. Žalobkyňa je povinná vyplatiť žalovanému na vyrovnanie jeho spoluvlastníckeho podielu sumu 12.825,- €, a to do 6. mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.“

3. Vychádzal zo zistenia, že žalobkyňa a pôvodný žalobca, p. N. C. uzavreli manželstvo dňa X.XX.XXXX. Manželstvo bolo rozsudkom Okresného súdu Poprad v konaní vedenom pod sp. zn. 13Pc/8/2017-20 dňa 26.10.2017 právoplatne rozvedené. Žalobkyňa podala návrh na vyporiadanie BSM. V priebehu konania pôvodný žalovaný, p. C. dňa XX.XX.XXXX. zomrel. Uznesením zo dňa 21.12.2021, právoplatným dňa

03.01.2022súd rozhodol o pokračovaní v konaní s jeho právnym nástupcom, ktorým je Slovenská republika, zastúpená Okresným úradom Prešov.

4. Okruh vecí patriacich do BSM bol stranami sporu ustálený, a to pokiaľ ide o hnutelné veci vrátane motorového vozidla Z. 2, aj pokiaľ ide o nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území X.. Zhoda medzi stranami bola aj ohľadom ceny hnutelných vecí (spolu s motorovým vozidlom ich ocenili sumou 1.500,- eur). Sporné bolo to, či byt č. XXX na X. poschodí bytového domu, súpisné číslo XXXX/XX a podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve XXXX/XXXXXXXX, zapísaných na LV č. XXXX pre okres S., obec S., k.ú. S. patrí alebo nepatrí do BSM.

5. Čo sa týka nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre Okres E., obec X., k.ú. X., a to parcele č. XXX o výmere 494 m² - zastavané plochy a nádvoria a parcele č. XXX o výmere 49 m² - zastavané plochy a nádvoria, právny zástupca žalobkyne poukazoval na pojednávanie konané dňa 15.10.2018, na ktorom sa strany zhodli, že tieto nehnuteľnosti majú hodnotu 10.000,- eur. S takto stanovenou hodnotou nesúhlasila poverená zástupkyňa žalovaného a uviedla, že je potrebné vychádzať zo súčasnej trhovej ceny týchto nehnuteľností. Realitnou kanceláriou bola stanovená aktuálna trhovú cenu nehnuteľností v rozmedzí 40 - 60 eur/m². Súd prvej inštancie vypočítal priemer aktuálnej trhovej ceny nehnuteľností, sumu 50,- eur/m². Spolu trhovú cenu nehnuteľností, ktoré patria do BSM, nachádzajúce sa v k.ú. X. a ktoré súd prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne predstavuje hodnotu 27 150,- eur.

6. Pokiaľ ide o byt č. XXX, na X. poschodí, vo vchode XX, bytového domu W. na ulici Z., súp. č. XXXX, S., predmetom konania bola otázka, či je alebo nie je predmetom vypradávaneého BSM. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že tento byt patrí do BSM bývalých manželov Ing. Z. C. a N. C.. Rozhodnutím OSBD v S.. XXXXX o pridelení družstevného bytu zo dňa 5.3.1986 bol byt pridelený do užívania žalobkyne. Zmluvou o prevode vlastníctva družstevného bytu zo dňa 4.4.2002 bolo vlastníctvo bytu prevedené na manželov C. do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Táto Zmluva bola následne zapísaná do katastra nehnuteľností pod V XXXX/XX ako titul nadobudnutia vlastníctva. Od nadobudnutia vlastníctva na základe uvedenej Zmluvy bol p. C. dobromyseľný v tom, že mu byt patrí, resp. že byt patrí jemu a jeho manželke (žalobkyňa), že patrí do BSM, a jeho vlastnícke právo nebolo nijako spochybňované. Opak v konaní preukázaný nebol. Jeho dobromyseľná držba teda trvala oveľa dlhšiu dobu, než aká je v zmysle platnej právnej úpravy (10 rokov) potrebná pre nadobudnutie vlastníctva vydržaním, a to cca od apríla 2002 do apríla 2018, kedy mu bola doručená žaloba o vyporiadanie BSM. Úmyslom bývalých manželov C. bolo, aby predmetný byt bol v BSM aj v kontexte s tým, že pán C. mal predtým v rovnakom vchode svoj byt, ktorý bol predaný a financie boli použité pre rodinu, čo v konaní spochybnené tiež nebolo. Minimálne, keď už nie iným spôsobom, tak vydržaním vlastníckeho práva k bytu nepretržitou dobromyseľnou držbou po zákonnú dobu sa pán C. stal jeho spoluvlastníkom v rámci BSM. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní prikázal byt č. XXX na X. posch., súp.č. XXXX/XX a podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve XXXX/XXXXXXXX zapísaných na LV č. XXXX, pre okres S., obec S., k.ú. S. do podielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného a to každému v podiele 1 k celku.

7. Čo sa týka nehnuteľností v k.ú. X., ktoré boli prikázané do výlučného vlastníctva žalobkyne, súd vyčíslil hodnotu majetku na sumu 27 150,- eur. Žalovaný získal majetok v hodnote 1500,- eur, pričom rozdiel medzi žalobkyňou a žalovaným nadobudnutým majetkom je 25 650,- eur. Zrejmom nesprávnosťou opravenou opravným uznesením, túto sumu súd uložil uhradiť žalobkyne žalovanému na vyrovnanie jeho podielu z BSM. Správne ide teda o sumu 12.825,- eur, aby podiely strán sporu z majetku v BSM boli rovnaké (po 14.325,- eur) v zmysle zásad upravených v § 150 Občianskeho zákonníka.

8. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 257, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

9. Proti rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí. Dôvodila, že napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie bol narušený princíp právnej istoty, nakoľko súd v obdobnej veci rozhodol rozdielne ako v konaniach, ktoré uviedla v rámci dokazovania žalobkyňa, a to v konaniach vedených na Okresnom súde Poprad sp.zn. 7C/222/2016 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp.zn. 8Co/50/2019 alebo rozsudok Okresného súdu Poprad 11C/286/2014 v spojení s

rozhodnutím Krajského súdu v Prešove 21Co/77/2017. V tomto prípade žalobkyňa nadobudla členské práva a povinnosti k družstevnému bytu pred uzavretím manželstva a tak tomu bolo aj v citovaných rozhodnutiach. Súd prvej inštancie sa s citovanými rozhodnutiami neoboznámil a vôbec nevysvetlil, prečo sa odklonil od týchto rozhodnutí. Vo vzťahu k výroku I. o prikázaní nehnuteľností do výlučného vlastníctva žalobkyne uviedla, že ak súd prikázal byť č. XXX do podielového spoluvlastníctva, rovnako mohol postupovať aj pri týchto nehnuteľnostiach. Vo vzťahu k výroku IV. žalobkyňa v podanom odvolaní uviedla, že nevie ako súd dospel k sume 25 650,- eur, keďže v tomto smere chýba riadne zdôvodnenie. Navyše je súd podľa § 219 CSP viazaný vyhláseným rozsudkom a preto nemôže postupom podľa § 224 CSP vyhlásený rozsudok opraviť. Navrhla odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil, vec vrátil na nové konanie a zároveň priznal náhradu trov konania.

10. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

11. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 CSP, preskúmal rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalobkyne nie je opodstatnené.

12. Pri rozhodovaní sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvedený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

13. K odvolacej námietke uplatnenej žalobkyňou k procesnému postupu súdu prvej inštancie, keď opravným uznesením opravil výrok rozsudku odvolací súd uvádza nasledovné:

14. Zákonným následkom vyhlásenia rozsudku je viazanosť súdu vyhláseným rozsudkom. Výrok rozsudku konajúci súd už nemôže sám zmeniť a v písomnom vyhotovení rozsudku musí byť znenie výroku zhodné s výrokom vyhláseným. Vecné chyby vyhláseného rozsudku je možné napraviť výlučne v opravných konaniach. Prípadnú chybu v písaní, počítaní alebo inú nesprávnosť súd môže opraviť dodatočne osobitným opravným uznesením. Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že vyhlásené znenie je totožné so znením výrokovej časti v rozsudku. Ako to súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia v bode 17 uviedol, došlo k zrejmej nesprávosti pri vyhlásení rozsudku, ktorú opravil opravným uznesením. Takýto postup je súladný s § 224 CSP. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, v súlade s ktorým konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nebol naplnený.

15. Neopodstatnenou je námietka odvolateľky vo vzťahu k porušeniu princípu právnej istoty. Podľa čl. 2 ods. 2 CSP, právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

16. Rozhodnutia okresného súdu v spojení s rozhodnutiami krajského súdu v skutkovo odlišných veciach nemožno považovať za rozhodovaciu činnosť najvyšších súdnych autorít.

17. Najvyšší súd už v niektorých rozhodnutiach uviedol, že „ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu vyjadrujú predovšetkým stanoviská alebo rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Do tohto pojmu však možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a z hľadiska vecného na ne nadviazali“ (3 Cdo 6/2017, 4 Cdo 95/2017, 5 Cdo 87/2017, 6 Cdo 21/2017 a tiež 6 Cdo 129/2017). S prihliadnutím na čl. 3 základných princípov C.s.p. do pojmu ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu treba zahrnúť aj rozhodnutia Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva, prípadne Súdneho dvora Európskej únie. Rozhodnutia súdov iných štátov, a teda ani rozhodnutia Ústavného súdu ČR a Najvyššieho súdu ČR pod tento pojem nespádajú (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. októbra 2017, sp. zn. 6 Cdo 129/2017). Z uvedeného je zrejmé, že pod pojem ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu možno zahrnúť len

rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky, teda nie rozhodnutia Najvyššieho súdu a krajských súdov Českej republiky (6 Cdo 13/2017).

18. V zásadnej ústavnoprávnej rovine platí, že je v rozpore s inštitúciou právneho štátu a v rámci neho s požiadavkou právnej istoty, resp. predvídateľnosti súdneho rozhodnutia, aby všeobecné súdy rozhodovali v obdobných veciach odlišným, ba až protichodným spôsobom. V každom prípade však pri odchýlení od skoršej rozhodovacej praxe sa vyžaduje cielené zdôvodnenie odlišného stanoviska prijatého v obdobnej otázke (II. ÚS 274/2015, II. ÚS 275/2015, II. ÚS 19/2016).

19. V prejednávanej veci žalobkyňa v podanom odvolaní namieta záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého predmetný byt patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. V podanom odvolaní a aj počas konania namietala, že preukázateľne členom družstva bola výlučne žalobkyňa, žalovaný nebol členom družstva, byt tak mohla nadobudnúť len žalobkyňa do svojho výlučného vlastníctva.

20. Z obsahu spisu vyplýva, že Rozhodnutím Okresného stavebného bytového družstva S. zo dňa 26.02.1986 bol žalobkyni ako členovi družstva pridelený byt č. XXX na ulici Z. S. (č.l. 6 spisu). Zo zápisnice o dohode o odovzdaní a prevzatí bytu vyplýva, že byt bol odovzdaný dňa 5.3.1986 do osobného užívania členovi p. E. Z. (č.l. 7 spisu). Zmluvou o prevode vlastníctva družstevného bytu zo dňa 04.04.2002 nadobudli žalobkyňa a pôvodný žalovaný do bezpodielového spoluvlastníctva manželov byt č. XXX na X. poschodí bytového domu súp.č. XXXX, na ul. Z. v S. s príslušenstvom. Vklad do katastra bol povolený dňa 11.9.2002 pod č. V XXXX/XX, právne účinky nastali dňa 27.06.2002 (č.l. 14 spisu). Kúpnu zmluvou z 26.10.2007 žalobkyňa a právny predchodca žalovaného N. C. od predávajúceho Mesta S. nadobudli podiel o veľkosti XXXX/XXXXXXXX na pozemkoch k.ú. S., parc. KNC č. XXXX/XX o výmere 410 m², parc. KNC č. XXXX/XX o výmere 395 m², parc. KNC č. XXXX/XX o výmere 394 m², parc. KNC č. XXXX/XX o výmere 394 m², a parc. KNC č. XXXX/XX o výmere 390 m², druh pozemkov zastavaná plocha a nádvorie, zapísané v katastri nehnuteľnosti na Katastrálnom úrade S. na LV č. XXXX do bezpodielového spoluvlastníctva manželov za cenu 29,- Sk. Na predmetných pozemkoch je postavená bytová budova označená súpisným číslom, evidovaná na LV č. XXXX (č.l. 40 spisu).

21. Čo sa týka otázky nadobudnutia vlastníckeho práva k družstevnému bytu Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku z dňa 27. októbra 2021 sp.zn. 2Cdo/7/2019 zverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2022 pod č. 11 vyslovil právny názor, podľa ktorého: „Neplatnosť zmluvy o nadobudnutí vlastníckeho práva k družstevnému bytu, nárok na prevod ktorého mal v zmysle § 28 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov len jeden z manželov, nezakladá skutočnosť, že zmluvu ako nadobúdatelia uzatvorili obaja manželia.“

22. Z odôvodnenia citovaného rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že podľa názoru dovolacieho súdu Zmluvu o prevode vlastníctva bytovej nehnuteľnosti uzatvorenú za vyššie uvádzaného skutkového stavu medzi bytovým družstvom na jednej strane a oboma manželmi (žalobcom ako členom družstva a žalovanou ako manželkou žalobcu), spoločnými nájomcami družstevného bytu, ako kupujúcimi na druhej strane, v ktorej zmluve manželia zhodne prejavili vôľu nadobudnúť družstevný byt do svojho BSM (žalobca v spore nepreukázal opak) nie je možné považovať za neplatnú pre rozpor s ustanovením § 28 zákona č. 182/1993 Z. z. len preto, že v čase uzatvorenia tejto zmluvy bol výlučným členom bytového družstva len jeden z manželov, a to žalobca. Práve žalobca ako jeden z manželov a výlučný člen bytového družstva mal síce podľa § 28 nárok na prevod vlastníctva družstevného bytu, čomu zodpovedá povinnosť družstva tento zákonný nárok rešpektovať za predpokladu, že ho žalobca ako len jeden z manželov a člen bytového družstva uplatní. Za tohto stavu pokiaľ by Zmluvu o prevode vlastníctva bytovej nehnuteľnosti uzavrel s bytovým družstvom sám žalobca, nepochybne by sa bytová nehnuteľnosť stala jeho výlučným vlastníctvom, nakoľko v takom prípade by nedošlo k nadobudnutiu nového majetku ani k rozmnoženiu doterajšieho majetku za trvania manželstva; išlo by len o zmenu (transformáciu družstevných práv toho z manželov, ktorý je zároveň členom družstva), ktorá nemá vplyv na povahu veci ako predmetu osobného vlastníctva, a preto v takom prípade by nedošlo ani k vzniku BSM (pozri rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 291/2006, 3 Cdo 172/2012, 2 MCdo 8/2013, aj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 591/2014). Prejednávaný prípad je však iný, pretože Zmluvu o prevode vlastníctva družstevného bytu na strane nadobúdateľa neuzavrel žalobca sám, ale spoločne so žalovanou (svojou manželkou). Žalobca nerozporoval a ani nenamietal, že len on sám disponuje zákonným nárokom (§ 28 zákona č. 182/1993 Z. z.) na prevod vlastníctva družstevného bytu. Pojem nárok, výslovne zvolený zákonodarcom v ustanovení § 28, je

odvođený, resp. súvisí s pojmom subjektívne právo a znamená oprávnenie použiť prostriedky určené právnymi predpismi na vynútenie subjektívneho práva súdom, správnym orgánom, či vlastným úkonom. Čo znamená len to, že nájomcovi, výlučnému členovi bytového družstva v zmysle § 28 zákona č. 182/1993 Z. z. svedčí zákonné subjektívne vynútiteľné právo na prevod vlastníctva družstevného bytu, ktoré môže, ale nemusí využiť sám pre seba. Je na vôli nájomcu a výlučného člena bytového družstva ako bude postupovať, či sa rozhodne využiť zákonné subjektívne právo sám pre seba alebo sa rozhodne nadobudnúť družstevný byt spoločne so svojou manželkou (nečlenom bytového družstva, ale spoločným nájomcom družstevného bytu titulom uzatvoreného manželstva) do BSM. Pokiaľ teda v danom prípade Zmluvu o prevode vlastníctva družstevného bytu uzatvorili ako nadobúdatelia strany sporu ako manželia, prejavili tak nesporne zhodnú vôľu nadobudnúť družstevný byt do BSM. Pre tento záver bol rozhodujúci ich prejav vôle vyjadrený v písomnej a registrovanej Zmluve o prevode vlastníctva družstevného bytu, ktorej platnosť nebola spochybnená. Podľa názoru dovolacieho súdu sa jedná o obdobnú situáciu, akoby vec nadobudli spoločne obaja manželia z výlučných prostriedkov len jedného z nich, kedy takáto vec, podľa všeobecne prijímaného, aj ustáleného názoru súdov (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 22Cdo/1658/1998 zo dňa 19. apríla 2000, publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. R 49/2001, podobne aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 22Cdo/1461/2006 zo dňa 05. decembra 2006) do ich BSM spadá, v podstate len s tým rozdielom, že zákonný nárok na nadobudnutie bytu od bytového družstva mal ako jeho výlučný člen len jeden z manželov, v tomto prípade žalobca. V tejto súvislosti dovolací súd odkazuje aj na čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého platí: „Každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.“, aplikujúc na prejednávany prípad to znamená, že nebolo zákonom zakázané, aby jeden manžel, nečlen bytového družstva, ale nájomca družstevného bytu, nemohol nadobudnúť spolu s druhým manželom, členom bytového družstva, tento družstevný byt za trvania manželstva do existujúceho (trvajúceho) BSM. Zhrnúc vyššie uvedené dovolací súd uzavrel, že len samotná skutočnosť, že zákonný nárok na prevod vlastníckeho práva k družstevnému bytu mal len jeden z manželov (§ 28 zákona č. 182/1993 Z. z.) sama osebe nezakladá neplatnosť (inak perfektnej a bezvadnej) Zmluvy o prevode vlastníckeho práva k družstevnému bytu, ktorú podľa jej obsahu na strane nadobúdateľa uzavreli obaja manželia a tým bez akýchkoľvek pochybností prejavili vôľu nadobudnúť bytovú nehnuteľnosť spoločne do BSM. Takýto postup potom nie je a ani nemôže byť v rozpore s právnou úpravou zákona č. 182/1993 Z. z., ani zákona č. 42/1992 Zb., normatívne upravujúcich prevod vlastníctva k tzv. družstevným bytom, aj preto, že z nich výslovne nevyplýva, že družstevný byt môže nadobudnúť len do výlučného vlastníctva člen a nájomca družstva žiadajúci o prevod vlastníctva. Na základe čoho nie je možné Zmluvu o prevode vlastníckeho práva k družstevnému bytu hodnotiť ako absolútne neplatný právny úkon s odvolaním sa na § 28 zákona č. 182/1993 Z. z. a § 39 OZ tak, ako to nesprávne namieta dovolateľ. Podľa názoru dovolacieho súdu aj keď účelom zákonom stanoveného nároku člena bytového družstva na prevod vlastníctva bytu, nájom ktorého je s členstvom v bytovom družstve spojený, je ochrana jeho majetkovej hodnoty, v rozpore s ktorým účelom nemôže byť členom družstva slobodne prejavená vôľa nadobudnúť družstevný byt do BSM (porovnaj rozsudok veľkého senátu Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 31Cdo/51/2010 zo dňa 11. januára 2012, publikovaný v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. R 62/2012, a tam formulovaný obdobný záver, ktorý aj odvolací súd citoval vo svojom rozsudku v bode 20., s. 8). Vzhľadom na vyššie uvedené a skutočnosť, že predmetná právna otázka bola kľúčová a od jej riešenia záviselo rozhodnutie dovolacieho súdu, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími námietkami uvádzanými v dovolaní (oprávnenosť držby a vydržanie).

23. Vzhľadom na vyššie uvedený právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v skutkovo totožnej veci odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o nadobudnutí bytu do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a teda že byt patrí do masy BSM, ktorú bolo potrebné v tomto konaní vyporiadať.

24. Čo sa týka námietky žalobkyne vo vzťahu k prikázaniu nehnuteľností v k.ú. X. do výlučného vlastníctva žalobkyne, súd prvej inštancie postupoval v súlade s § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

25. V danom prípade so žalobného návrhu vyplýva, že žalobkyňa žiadala prikázať do svojho výlučného vlastníctva nehnuteľnosť v k.ú. X.. Počas konania žalobkyňa a pôvodný žalovaný na pojednávaní dňa 5.10.2018 súhlasili s cenou 10 000,- eur, s tým, že nehnuteľnosť v k.ú. X. súd prikáže do výlučného vlastníctva žalobkyne.

26. Žalovaný v návrhu na vykonanie dôkazov zo dňa 07.07.2022 (č.l. 212 spisu) navrhol, vzhľadom na časový odstup a nárast cien nehnuteľností od vyjadrenia realitnej kancelárie zo dňa 12.10.2018, zopakovať stanovenie cien. V prípade, že súd bude mať za to, že odborné vyjadrenie nie je postačujúce, navrhol, aby súd nariadil znalecké dokazovanie a ustanovil znalca v odbore stavebníctvo, pozemné stavby a odhad nehnuteľností. Z vyjadrenia realitnej kancelárie (č.l. 218 spisu) vyplýva, že predpokladaná trhová hodnota predmetných pozemkov na základe posúdenia lokality a porovnania s obdobnými nehnuteľnosťami odhadom bola stanovená na cenu v rozpätí od 40,- do 60,- eur /m², v závislosti od dostupnosti inžinierskych sietí, špecifikácie budúcej výstavby na základe územného plánu. Žalobkyňa sa na základe výzvy súdu zo dňa 10.02.2023 k stanovenej cene pozemkov v k.ú. X. odhadom nevyjadřila (č.l.228 spisu).

27. Záver súdu prvej inštancie o vypořiadaní nehnuteľností za trhovú cenu v čase vypořiadania bezpodielového spoluvlastníctva je v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít.

28. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z dňa 31. marca 2020, sp.zn. 6Cdo/53/2019 za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu považoval právny názor, podľa ktorého pri oceňovaní vecí patriacich do vypořiadavaného BSM sa vychádza zo stavu vecí ku dňu zániku BSM, avšak z ceny v čase, kedy dochádza k vypořiadaniu. Ak súd pri určovaní ceny vychádzal z takmer trojročného znaleckého posudku, odklonil sa od vyššie uvedeného právneho názoru, podľa ktorého bol povinný vychádzať z ceny nehnuteľnosti s príslušenstvom v čase vypořiadania BSM. (Pozri aj R 2/70, R 42/1972, uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25. 07. 2013 sp. zn. 3 Cdo 174/2012, z 19. 07. 2013 sp. zn. 7 Cdo 9/2012, z 26. 01. 2012 sp. zn. 7 MCdo 1/2011 a sp. zn. 2 Cdo 9/1997)

29. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok v zmysle ustanovenia § 387 CSP potvrdil ako vecne správny.

30. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 odsek 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, ods. 2 CSP. V odvolacom konaní neúspešná žalobkyňa nemá na ich náhradu nárok. Žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania z obsahu spisu nevyplývajú a ani nevznikli, preto mu ich odvolací súd nepriznal.

31. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).